

[Industriministeren]

hvert enkelt projekt skal underkastes en vurdering, der kan overbevise private investorer om kvaliteten af det enkelte projekt. Jeg kan forestille mig – og jeg kan sige, at der så er tale om et mareridtsyn – et administrativt apparat, der vil få et kolossalt omfang, og som skal behandle og kvalitetsvurdere 15.000 mere eller mindre veldokumenterede projekter pr. år og formentlig endnu flere, da flere bliver forkastet. Jeg tror, enhver, der har fornuften i behold, og enhver, der kender til regeringens og heldigvis også Folketingets holdning til størrelsen af den offentlige administration, vil forstå, at den tanke må vi afvise. Vurderingen af bæredygtigheden i de projekter, der sættes i søen rundt omkring i Danmark, skal ikke foretages af en offentlig instans, men – og det bliver den allerede – af de investorer og pengeinstitutter, der skyder penge i de mange nye virksomheder, der allerede etableres i dag. Så kan det godt være, at der skal være lidt hjælp til at præsentere projektet, men noget sådant kan vi allerede tilbyde i det eksisterende system. Vi må klart tage afstand fra beslutningsforslag nr. B 35 om statslån til iværksættere.

Det påpeges ofte i debatten, at et af de største problemer for iværksættere er rådgivningen, og vi skal også behandle et forslag fra SF om etablering af iværksætterkonsulentstillinger i hvert amt, nemlig nr. B 37. Min generelle kommentar til forslaget er, at det, der er brug for, er større gennemsigtighed i den rådgivning, der tilbydes fra et meget stort marked for rådgivning, og en yderligere kvalificering af den rådgivning, der tilbydes. Jeg vil i den forbindelse gerne nævne, at jeg er vidende om, at Erhvervsudviklingsrådet, der har været den initierende kraft bag den omstrukturering af det teknologiske servicesystem, der er godt i gang, her i foråret vil se på iværksætterområdet og herunder ikke mindst vurdere muligheden for en forbedring af virksomhedsrådgivningen, f.eks. i form af finansiell rådgivning, som vi alle er enige om er ganske central for de små virksomheder. Jeg finder ikke, at der er behov for, som jeg forstår det foreslås af SF, at bureaukratisere det ganske velfungerende TIC-system, der netop af virksomhederne opleves som deres indgang til det offentlige system, det være sig kommuner, amter eller stat. Jeg kan af disse grunde heller ikke gå ind for forslaget om iværksætterkonsulenter, nr. B 37.

Endelig skal jeg kort komme ind på forslaget om etablering af en reorganiseringsfond, beslutningsforslag nr. B 36. Problematikken om virksomhedslukninger er regeringen særdeles bekendt. Konsekvensen af lukninger kan for den enkelte ansatte være særdeles beklagelig, og beskæftigelsesmæssigt er der naturligvis grund til at være agtpågivende. Jeg føler ikke trang til her at gå ind i en snæver debat om etablering af nye fonde. Virksomhedslukninger og deres konsekvenser er en problematik, der skal drøftes i et meget bredere perspektiv i forbindelse med den berammede forespørgselsdebat om nr. F 15 den 28. januar 1992 i Tinget, og jeg foreslår, at vi henlægger de dybere politiske drøftelser indtil da. Vi kan ikke støtte det forslag til folketingsbeslutning, nr. B 36, som SF har fremsat om oprettelse af reorganiseringsfonden.

Endelig skal jeg kommentere beslutningsforslag nr. B 38 om oprettelse af en eksportstøtteordning til iværksættere. Det er et forslag, jeg ikke kan støtte, bl.a. fordi det er vanskeligt at se begrundelsen for det. Vi har netop før jul vedtaget loven om Dansk Erhvervsudviklingsfond, der åbner mulighed for, at små og mellemstore virksomheder kan ansøge om midler til markedsudvikling. Regeringen er særdeles villig til at indgå i øvrige konstruktive drøftelser om forhold, der er relevante for iværksættere, og vi gør det faktisk også til stadihed, men forudsætningen for drøftelserne bør være, at der er sammenhæng i tingene, herunder ikke mindst i den udgiftspolitiske linje, vi har lagt på det erhvervspolitiske område. Jeg synes ikke, at SF's forslag, som vi har til diskussion i dag, bidrager væsentligt til denne konstruktive drøftelse. De rummer for mig at se endnu en markering af den udgiftspolitiske overbudsstrategi, der desværre har kendetegnet holdningen i mange sager, og jeg kan derfor ikke anbefale Tinget at videreføre forslagene og må også indstille de fire beslutningsforslag til forkastelse.

Ole Vagn Christensen (S):

SF skal ikke have utak for at sætte iværksætterproblematikken på den politiske dagsorden. Efter Socialdemokratiets opfattelse er iværksætterordningen et erhvervspolitisk instrument, og vi er helt enige i, at administrationen af denne ordning bør flyttes fra Arbejdsmini-